

Oponentský posudek práce Martina Fejfarke

„Flexibilní formy pracovní doby“

Autor předkládá uvedenou práci jako práci diplomovou s žádostí o její uznání za práci rigorózní. Zvolené téma práce je aktuálním a moderním tématem pracovního práva, které v souvislosti s novými, zejména unijními trendy se stává stěžejním směrem ubírání právní vědy tohoto oboru v 21. století. Téma řeší dilema konsensu flexibility výkonu závislé práce a dostatečné ochrany zaměstnance při ní.

Přeložená práce je členěna do čtyř částí, úvodu, závěru a je doplněna seznamem použitých pramenů. Po krátkém úvodu, v němž autor seznamuje s cílem své práce a se systémem jejího členění, se první část práce zabývá vybranými zásadami pracovního práva. Část druhá dále podrobně vymezuje klíčový pojem pracovní doby, stejně jako část třetí pojem flexibility v pracovním právu. Jádrem práce je její část čtvrtá, která rozebírá jednotlivé flexibilní formy pracovní doby. Rozebírány jsou nejprve formy upravené českým zákoníkem práce jako je práce na směny, nerovnoměrné rozvržení pracovní doby, kratší pracovní doba, pružné rozvržení pracovní doby. A dále rovněž ostatní formy, které právní úprava ČR, neupravuje, případně neumožňuje. Vyústěním práce je její rozsáhlý závěr, v němž autor globálně hodnotí právní úpravu *de lege lata* a zabývá se návrhy flexibilních forem zaměstnání *de lege ferenda*, které předtím popsal na příkladu jejich možného použití v praxi.

Dílčí hodnocení práce

1. Odborný význam práce

Jak je již výše uvedeno, téma práce je velmi dobře zvolené. Vzhledem ke stále sílícím potřebám praxe je myšlenka jeho komplexního zpracování velmi potřebná. Autor dává ucelený přehled zkoumané právní problematiky, vychází z mezinárodních postulátů, stejně jako ze statistických údajů, s nimiž správným způsobem odborně pracuje (viz. např. str. 65 až 69). Poskytuje rovněž vlastní polemické úvahy o využívání jednotlivým forem pracovní doby (str. 45 a násl.)

2. Způsob zpracování

Práce vychází nikoliv z příliš velkého množství národních a mezinárodních pramenů, která jsou však vhodně zvolená, autor je odpovídajícím způsobem využívá při interpretaci platné právní úpravy a velmi sofistikovaně s nimi polemizuje.

3. Výsledky práce

Práce přináší komplexní výklad problematiky. Výklad je věcně dostatečný, komplexní, logický a systematický, vycházející z právní úpravy de lege lata. Výklad se nezaměřuje jen na popis právní úpravy, případně její vysvětlení za použití pramenů, autor velmi často úpravu hodnotí a vytváří interpretační postupy i dává náměty de lege ferenda.

4. Celkové zhodnocení práce

Práce má vysokou úroveň, je komplexní a svědčí o systematické i tvůrčí práci autora v oblastech flexibilních forem pracovní doby. Velmi rozsáhlý a cenný je zejména samotný závěr práce.

5. Klasifikace práce

Odborná úroveň a kvalita práce je dostatečná pro její uznání za práci rigorózní.

Třebaže ode dne odevzdání práce došlo k novelizaci obecných institutů pracovního práva s ohledem na vztah k občanskému zákoníku, jedná se o změny, které se z výjimkou částí 1. práce nedotýkají, tato si tak zachovala svoji aktuálnost novelizaci navzdory. V rámci obhajoby by autor měla ve stručnosti nastítnit náměty de lege ferenda k legislativní úpravě, za účelem zvýšení flexibility pracovní doby v České republice.

V Praze dne 27.6. 2014

Doc. JUDr. Petr Hůrka, Ph.D.

oponent práce